

Beløb af 429,100 Kr. Som tilhørende Len, Stamhuse og Fideikommiss er noterede 351,900 Kr., og under Finansministeriets 2det Departements Administration er noteret et Beløb af 116,000 Kr. Foreningens Reservefond andrager nu — dette Andragende er indgaaet i Februar Maaned — „888,775 Kr. 99 Ø. mod en samlet Udlaanssum af 13,717,300 Kr., og ifølge det senest aflagte Regnskab for Foreningen udgør Udlaanssummen 36,50 pCt. af Vurderingssummerne“. Det vil ses af det her oplyste, at Reservefonden, den Gang dette Andragende indgik, udgjorde omtrent $6\frac{1}{2}$ pCt. af Foreningens Udlaanssum. Efter Meddelelser, jeg har faaet i dette Øjeblik, udgør den nu for Tiden omtrent $7\frac{1}{2}$ pCt.

Endnu skal jeg kun tilføje, at selve Loven angaaende umyndiges Midler af 19. Marts 1869 og den sig dertil knyttende Anordning af 12. November 1870 giver Lov til Anbringelse af umyndiges Midler i de københavnske Ejendomme indtil Halvdelen af Vurderingssummerne efter de Vurderingsregler, som i denne Lov ere bestemte. Og det er jo selvfølgelig, at Bestyrelsen af Laan af denne Art i langt, langt højere Grad er udsat for mulige Tab, end om Pengene bleve brugte til at købe Obligationer af den Art, som her er Tale om, da jo her det solidariske Ansvar er langt mere betryggende, end det kan være ved saadanne enkelte Laan. Man kunde spørge, hvorfor man særlig eftertræger at faa denne Bemyndigelse. Ja, det gør man, fordi man har Grund til at tro, at det vil i nogen Maade bringe Kursen paa Obligationerne til at stige. Der har flere Gange været Efterspørgsel fra Institutioner, som have den Bestemmelse i deres Love, at de maa anlægge deres Midler i Obligationer, som have denne Begunstigelse. Men de have ikke kunnet købe vore Obligationer og henlægge dem, fordi vi ikke have haft denne Begunstigelse. Naar vi for at anstille en Sammenligning med den københavnske Grundejerkreditforening sammenligne Kurserne, saa vil det vise sig, at vore Obligationer have i det sidste Aar været saadant noget som $\frac{1}{2}$ — $1\frac{1}{2}$ pCt. under de københavnske Obligationer. Det er nu vort Haab, at Kursen paa vore Obligationer, naar denne Begunstigelse opnaaedes, kunde naa op i Højde med Kursen paa de københavnske Obligationer. Om det fuldt ud vil lykkes, ved man jo ikke, men i alt Fald er det jo ret sandsynligt, at en Aftagning af Obligationerne kunde finde Sted, og at

de Veje, som her aabnes, ville have nogen Indflydelse paa Kurserne. Hvis det kunde ske, vilde det betyde en samlet Fordel i hver Termin for Laantagerne af et Beløb paa 2,500—7,500 Kr., efter som man tænker sig, at Stigningen er $\frac{1}{2}$ pCt., eller den naar op til de $1\frac{1}{2}$ pCt.; Forskellen har jo hidtil været $\frac{1}{2}$ à $1\frac{1}{2}$ pCt. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at Laanenes Størrelse for den langt overvejende Del af Laanene i denne Forening ligger imellem 2,000 og 50,000 Kr., og hvis vi altsaa holde os til disse Tal som Beregningsgrundlag, vil der for hver enkelt Laantager blive en større Udbetaling ved Laanets Effektivering af fra 5—250 Kr. til 15—750 Kr., alt efter Laanenes Størrelse og Kursstigningens Størrelse.

Det vil af de faa Bemærkninger, jeg har tilladt mig at fremføre ved denne Lejlighed, skønnes, hvilken stor Betydning det vil have for vore Laantagere at faa denne Lov vedtagen og faa den snart vedtagen. Jeg skal derfor slutte med paa det varmeste at anbefale den til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling i det Haab, at det maa lykkes allerede i denne Samling at faa den gennemført. Med disse Ord anbefaler jeg den paa det varmeste baade til dette Tings, til det høje Landstings samt til den højtærede Regerings velvillige og hurtige Behandling.

Nielsen-Grøn: Som ældre Medlemmer ville erindre, har det særlig været den ærede sidste Taler og den daværende Rigsdagsmand for Odderkredsen, Bjørnbak, der have arbejdet for, at vi fik Loven af 1893. Den Gang var det ogsaa de to Byer, Herning og Odder, der først og fremmest trængte til, at vi fik en saadan Lov frem. Nu har det vist sig, at for Jyllands Vedkommende har denne Lov faaet særlig stor Betydning ved de forskellige Stationsbyer, som nu vokse frem lidt efter lidt, saa at det ikke alene er de to nævnte Byer, men ogsaa Byer som Struer, Tarm og en hel Del andre, hvor Laansøgere kunne drage temmelig betydelig Fordel deraf. Jeg kan kun slutte mig til de Udtalelser, der kom fra Forslagsstilleren. Jeg anser denne Lov ikke alene for en god, men endogsaa for en meget betimelig Lov, og jeg vil tillade mig paa det bedste at anbefale mine Meningsfæller her i Tinget at støtte dette Forslag, ligesom jeg anmoder alle Medlemmer af Tinget og den højtærede Minister om at tage velvilligt derimod.